390D0160

N:o L 90/18 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 5.4.90

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä maaliskuuta 1990,

toisaalta Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön ja toisaalta Itävallan tasavallan välisen Tonavan alueen vesivarojen hallintayhteistyötä koskevan yleissopimuksen tekemisestä

(90/160/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen (1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon (2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (3),

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ympäristöpolitiikan ja ympäristöä koskevan toimintaohjelman jatkamisesta ja toteuttamisesta (1987/1992) 19 päivänä lokakuuta 1987 annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselman (4) ja tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan yhteisön neljännen toimintaohjelman ympäristöalan toimenpiteiksi, jäljempänä 'neljäs toimintaohjelma',

sekä katsoo, että

neljännessä toimintaohjelmassa, kuten sitä edeltävissä toimintaohjelmissa, mainitaan ensisijaisena toimialana valvonta ja tarkastukset vesien laadun parantamiseksi ja pilaantumisen vähentämiseksi,

neljännessä toimintaohjelmassa korostetaan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden aktiivista osallistumista ympäristönsuojelua koskeviin kansainvälisiin toimiin ja pidetään tässä suhteessa erityisen tärkeinä kahdenvälisiä suhteita kolmansien maiden kanssa,

Regensburgissa 1 päivänä joulukuuta 1987 allekirjoitetussa toisaalta Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön ja toisaalta Itävallan tasavallan välisessä Tonavan alueen vesivarojen hallintayhteistyötä koskevassa yleissopimuksessa määrätään erityisesti pysyvän vesivarojen hallintokomitean perustamisesta, joka antaa sopimuspuolille suosituksia muun muassa tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien Tonavan alueen vesivarojen laadun parantamiseksi toteutettavista toimenpiteistä,

kyseisen yleissopimuksen päätöspöytäkirjan liitteessä lueteltuja viittätoista direktiiviä sovelletaan Tonavan alueeseen,

yhteisön on tarpeen hyväksyä tämä yleissopimus Euroopan yhtenäisasiakirjassa määrätyn ympäristön säilyttämiseen, suojelemiseen ja laadun parantamiseen liittyvän yhteisön tavoitteen saavuttamiseksi, ja

mainittu yleissopimus on allekirjoitettu yhteisön puolesta 1 päivänä joulukuuta 1987,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan talousyhteisön puolesta toisaalta Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön ja toisaalta Itävallan tasavallan välinen yleissopimus Tonavan alueen vesivarojen hallintayhteistyöstä.

Yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

(1) EYVL N:o C 98, 19.4.1989, s. 10
(2) EYVL N:o C 256, 9.10.1989, s. 152
(3) EYVL N:o C 298, 27.11.1989, s.1
(4) EYVL N:o C 328, 7.12.1987, s. 1

2 artikla

Euroopan yhteisöjen neuvoston puheenjohtaja tallettaa Euroopan talousyhteisön puolesta yleissopimuksen 12 artiklassa määrätyn hyväksymiskirjan. Koska Euroopan talousyhteisö ja Saksan liittotasavalta ovat tämän yleissopimuksen osapuolina, niiden viranomaisten on sovitettava aikataulunsa yhteen siten, että näiden kahden osapuolen hyväksymiskirjat talletetaan samanaikaisesti.

Tehty Brysselissä 22 päivänä maaliskuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. FLYNN

YLEISSOPIMUS

toisaalta Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön jatoisaalta Itävallan tasavallan välillä Tonavan alueen vesivarojenhallintayhteistyöstä

SOPIMUSPUOLET, jotka

HALUAVAT lujittaa yhteistyötään vesivarojen hallinnan ja erityisesti vesien suojelun ja jätevesipäästöjen rajoittamisen alalla,

PYRKIVÄT ottamaan asianmukaisella tavalla huomioon sopimuspuolten vesivarojen hallintaan liittyvät edut, ja

PYRKIVÄT parantamaan mahdollisuuksien mukaan Saksan liittotasavallan ja Itävallan tasavallan yhteisten rajavesien laatua Tonavan alueella,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

1 Sopimuspuolet toimivat yhteistyössä vesivarojen hallinnan alalla, erityisesti siihen liittyvien hankkeiden toteuttamisen ja sopimuspuolten vesioikeutta koskevien säännösten soveltamisen osalta Tonavan saksalaisella ja itävaltalaisella alueella.

2 Yhteistyöhön kuuluu erityisesti:

a) saatujen kokemusten vaihto;

b) vesivarojen hallinnan alalla annettuja säännöksiä ja toteutettuja toimenpiteitä koskevien tietojen vaihto;

c) asiantuntijavaihto;

d) julkaisujen, asetusten ja direktiivien vaihto;

e) osallistuminen asiantuntijakokouksiin;

f) saksan liittotasavallan tai Itävallan tasavallan alueella toteutettavien sellaisten hankkeiden käsittely, joilla saattaa olla huomattavaa vaikutusta vesivarojen hallintaan toisen valtion alueella;

g) neuvottelut pysyvässä vesivarojen hallintokomiteassa (7 artikla).

3 Yleissopimus ei koske kalastukseen ja merenkulkuun liittyviä kysymyksiä; tämä ei kuitenkaan estä vesien suojelua pilaantumista vastaan koskevien kysymysten käsittelyä.

2 artikla

1 Sopimuspuolet sitoutuvat ilmoittamaan toisilleen hyvissä ajoin Saksan liittotasavallan tai Itävallan tasavallan alueella toteutettavista merkittävistä hankkeista, jos näillä hankkeilla voi olla huomattavaa vaikutusta vesivarojen hallintaan toisen valtion alueella.

2 Yleissopimuksessa vesivarojen riittävän hallinnan saavuttamisella ja ylläpidolla tarkoitetaan hankkeita, joiden tarkoituksena on:

a) vesien suojelu, mukaan lukien pohjavedet, erityisesti niiden puhdistamisen, jätevesipäästöjen ja termisten päästöjen osalta;

b) vesistöjen kunnossapito tai laajentaminen, jonka seurauksena joen virtaus saattaa muuttua, erityisesti vesistöjen säännöstely ja virtauksen sääntely patoamalla, tulvien ja jään aiheuttamien vahinkojen torjuminen sekä virtauksen muuttaminen veteen tai sen varrelle sijoitettujen rakennelmien avulla;

c) vesien käyttö, mukaan lukien pohjavedet, erityisesti vesivoiman käyttö, veden johtaminen ja vedenotto;

d) vesistöjen tutkimus.

3 Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tehdään suoraan asianomaisten viranomaisten ja toimielinten välillä, jos vaikutukset rajoittuvat niiden alueeseen, tai pysyvän vesivarojen hallintokomitean välityksellä.

4 Sopimuspuolet antavat toisilleen tiedoksi niiden järjestöjen nimet, joilla on oikeus antaa ilmoituksia pysyvälle vesivarojen hallintokomitealle, sekä asianomaisten viranomaisten ja toimielinten nimet.

3 artikla

1 Rajan muodostaviin vesistöihin liittyvien hankkeiden osalta sopimuspuolet toteuttavat kansallisen oikeusjärjestelmänsä mukaisesti tarvittavat toimenpiteet, jotta Saksan liittotasavallan tai Itävallan tasavallan alueen vesivarojen tilalle ei aiheutuisi huomattavaa kielteistä vaikutusta. Ne aloittavat neuvottelut keskinäiseen

sopimukseen pääsemiseksi, kun jokin osapuoli vetoaa tällaisiin vaikutuksiin kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta tukien väitteensä perusteluin.

2 Muihin vesistöihin liittyvien hankkeiden osalta, joilla voi olla huomattavaa kielteistä vaikutusta toisen valtion alueen vesivarojen tilaan, sopimuspuolet tarkastelevat asianomaisen osapuolen pyynnöstä mahdollisuuksia välttää tällaiset vaikutukset ennen edellä tarkoitettujen hankkeiden toteuttamista.

4 artikla

1 Kun rajavesistöjä koskeva hanke toteutetaan Saksan liittotasavallan ja Itävallan tasavallan alueella, kukin toimivaltainen viranomainen päättää omalla alueellaan suoritettavista töistä. Ne pyrkivät samalla yhdenmukaistamaan tarvittavien menettelyjen aikataulut ja tehtävien päätösten sisällön.

2 Kun ainoastaan Saksan liittotasavallan tai Itävallan tasavallan alueella toteutettava rajavesistöjä koskeva hanke voi vaikuttaa toisen valtion oikeuksiin ja etuihin esimerkiksi vesien tilan tai laadun osalta, toisen valtion toimivaltaisten viranomaisten on kyettävä antamaan hyvissä ajoin lausuntonsa tilanteesta ja yleisen edun mukaisista ehdoista ja velvoitteista.

3 Jos jokin sopimuspuoli antaa pysyvän vesivarojen hallintokomitean käsiteltäväksi jonkin 1 tai 2 artiklassa tarkoitetun tapauksen, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä päätöksentekoaan, kunnes ne saavat tietoonsa pysyvän vesivarojen hallintokomitean neuvottelujen tuloksen, lukuun ottamatta erittäin kiireellisiä tapauksia.

5 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittaessa yhteisesti vesien laadun valvontaa koskevia toimenpiteitä alueilla, joilla nämä vedet muodostavat Saksan liittotasavallan ja Itävallan tasavallan välisen rajan tai ylittävät sen.

6 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset yhdenmukaistavat varoitus-, toimenpide- ja ilmoitussuunnitelmansa tulvien tai jäiden aiheuttamien vaarojen torjumisen osalta ja sellaisten onnettomuuksien yhteydessä, joihin liittyy vesiympäristölle vaarallisia aineita, tai hätätilanteissa toteutettavien toimenpiteiden osalta. Ne laativat tarvittaessa asiaan liittyviä direktiivejä.

7 artikla

1 Perustetaan vesivarojen pysyvä hallintokomitea. Tämän komitean tehtävänä on yhteisesti keskustelemalla myötävaikuttaa tämän yleissopimuksen soveltamiseen liittyvien ongelmien ratkaisemiseen. Tätä varten se voi antaa sopimuspuolille yhteisellä sopimuksella hyväksyttyjä suosituksia.

2 Pysyvän vesikomitean kokoonpano ja toiminta sekä sen toimivalta määritellään tämän yleissopimuksen liitteessä I olevassa säännössä, joka on yleissopimuksen erottamaton osa.

3 Edellä 1 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetut suositukset voivat koskea erityisesti:

a) vähimmäisvaatimuksia, jotka vesiin laskettavien päästöjen on täytettävä;

b) toimenpiteitä vesien laadun parantamiseksi sellaisten hätätilanteiden yhteydessä, joiden syy on Saksan liittotasavallan tai Itävallan tasavallan alueella mutta joiden vaikutukset ulottuvat toisen valtion alueelle;

c) muita vesien suojelemiseksi toteutettavia aiheellisia toimenpiteitä, erityisesti vesien laadun parantamiseksi tarkoitettuja toimenpiteitä;

d) tutkimuksia ja menetelmiä, joiden tarkoituksena on määritellä vesien pilaantumisen laatu ja aste sekä näiden tutkimusten tulosten tulkintaa.

8 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan toisaalta alueisiin, joilla Euroopan talousyhteisön perustamissopimusta sovelletaan ja mainitun perustamissopimuksen mukaisesti, ja toisaalta Itävallan tasavallan alueeseen.

9 artikla

1 Toisaalta Saksan liittotasavallan ja/tai Euroopan talousyhteisön ja toisaalta Itävallan tasavallan väliset tämän yleissopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat erimielisyydet on ratkaistava diplomaattisin keinoin.

2 Kun erimielisyyttä ei voida ratkaista tällä tavoin, se on sopimuspuolen pyynnöstä asetettava välimiesoikeuden ratkaistavaksi.

3 Välimiesoikeus perustetaan kutakin tapausta varten erikseen ja siihen kuuluu kunkin osapuolen yksi edustaja. Kun Saksan liittotasavalta ja Euroopan talousyhteisö ovat riidan osapuolina Itävallan tasavaltaa vastaan, Itävallan tasavalta nimeää kaksi edustajaa. Jäsenet valitsevat yhteisellä sopimuksella puheenjohtajaksi kolmannen maan kansalaisen, joka osapuolten on nimettävä. Välimiesoikeuden jäsenet ja puheenjohtaja valitaan kahden ja kolmen kuukauden määräajassa sen jälkeen, kun toinen osapuoli on ilmoittanut toiselle aikeestaan asettaa erimielisyys välimiesoikeuden ratkaistavaksi.

4 Jos 3 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja ei noudateta, jokainen riidan osapuoli voi, jos muunlaiseen sopimukseen ei päästä, pyytää Euroopan ihmisoikeuksien tuomioistuimen puheenjohtajaa tekemään tarvittavat nimitykset. Jos puheenjohtaja on jonkin riidan osapuolen kansalainen tai muusta syystä estynyt, nimitykset suorittaa

varapuheenjohtaja. Jos myös varapuheenjohtaja on jonkin riidan osapuolen kansalainen tai muusta syystä estynyt, nimitykset suorittaa Euroopan tuomioistuimen virka-asteikossa välittömästi seuraava jäsen, jolla ei ole minkään riidan osapuolen kansalaisuutta ja joka ei ole muusta syystä estynyt.

5 Välimiesoikeus tekee päätöksensä sopimuspuolten välisten yleissopimusten ja kansainvälisen julkisoikeuden mukaisella äänten enemmistöllä. Sen päätökset ovat sitovia. Kukin osapuoli vastaa nimeämänsä välimiehen palkkiosta sekä edustuksestaan välimiesoikeuden ratkaistavaksi asetetussa riita-asiassa aiheutuvista kustannuksista. Välimiesoikeuden puheenjohtajan palkkiosta ja muista kustannuksista vastaavat riidan osapuolet samansuuruisin osuuksin. Muilta osin välimiesoikeus päättää itse menettelytavoistaan.

10 artikla

1 Tämä yleissopimus ei vaikuta olemassaoleviin sopimuksiin ja yleissopimuksiin.

2 Pysyvä vesikomitea tarkastelee viipymättä, missä määrin on aiheellista muuttaa, täydentää tai kumota sopimuksia tai yleissopimuksia 1 kohdan mukaan niiden sisällön perusteella tai muista syistä. Se laatii niiden muuttamista tai kumoamista tai uusien sopimusten tai yleissopimusten tekemistä koskevia suosituksia.

3 Liitteessä II oleva päätöspöytäkirja on tämän yleissopimuksen erottamaton osa.

11 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan myös Berliinin osavaltioon (Land), jollei Saksan liittotasavalta Itävallan hallitukselle toisin julista kolmen kuukauden kuluessa tämän yleissopimuksen voimaantulosta.

12 artikla

1 Saksan liittotasavallan, Euroopan talousyhteisön ja Itävallan tasavallan on ratifioitava tämä yleissopimus. Ratifioimiskirjat on vaihdettava Wienissä mahdollisimman pian.

2 Tämä yleissopimus tulee voimaan ratifioimiskirjojen vaihtamiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

3 Saksan liittotasavalta, Euroopan talousyhteisö tai Itävallan tasavalta voivat viiden vuoden kuluttua tämän yleissopimuksen voimaantulosta milloin tahansa irtisanoutua siitä kirjallisesti tai diplomaattisin keinoin kuuden kuukauden määräajassa vuoden lopussa.

4 Yksi irtisanoutuminen aiheuttaa yleissopimuksen kumoutumisen.

Tehty Regensburgissa 1 päivänä joulukuuta 1987 kolmena alkuperäiskappaleena saksan kielellä.

Saksan liittotasavallan puolesta,

Itävallan tasavallan puolesta,

Euroopan talousyhteisön puolesta,

LIITE I

Pysyvän vesivarojen hallintokomitean

SÄÄNTÖ

1 artikla

Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön valtuuskuntaan pysyvässä vesivarojen hallintokomiteassa kuuluu yhdeksän jäsentä. Itävallan tasavallan valtuuskuntaan kuuluu kuusi jäsentä. Toisaalta Saksan liittotasavalta ja Euroopan talousyhteisö ja toisaalta Itävallan tasavalta nimeävät yhden valtuuskuntansa jäsenen valtuuskuntansa puheenjohtajaksi ja nimittävät samalla valtuuskuntansa jäsenten varajäsenet. Kullakin valtuuskunnalla on yksi ääni.

2 artikla

1 Vesivarojen pysyvä hallintokomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa. Tarvittaessa tai kiireellisessä tapauksessa se kokoontuu lisäksi jonkin valtuuskunnan puheenjohtajan pyynnöstä kahden kuukauden kuluessa.

2 Jollei toisin sovita, pysyvä komitea kokoontuu vaihtoehtoisesti joko Saksan liittotasavallan tai Itävallan tasavallan alueella.

3 Kokouksen kutsuu koolle sen sopimusvaltion valtuuskunnan puheenjohtaja, jonka alueella kokous on määrä pitää, yhteisellä sopimuksella toisen valtuuskunnan puheenjohtajan kanssa.

3 artikla

1 Kullakin valtuuskunnalla on oikeus käyttää asiantuntijoita.

2 Pysyvä komitea voi valtuuttaa asiantuntijoita suorittamaan tarkoin rajattuja tehtäviä.

4 artikla

1 Kukin valtuuskunta vastaa omista kustannuksistaan sekä asiantuntijoidensa palkkioista.

2 Kun pysyvä komitea käyttää asiantuntijoita, näiden palkkioista vastaavat samansuuruisin osuuksin toisaalta Saksan liittotasavalta ja Euroopan talousyhteisö ja toisaalta Itävallan tasavalta.

5 artikla

Pysyvä komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

6 artikla

Pysyvä komitea voi tarvittaessa perustaa tiettyjä vesialueita tai niiden osia sekä joitakin erikoisaloja varten alakomiteoita, joiden kokoonpanon on oltava tasapuolinen. Nämä alakomiteat antavat pysyvälle komitealle kertomuksen toiminnastaan.

7 artikla

Pysyvän vesivarojen hallintokomitean työkieli on saksa.

LIITE II

PÄÄTÖSPÖYTÄKIRJA

1 Tonavan alueen vesivarojen hallintayhteistyötä koskevan yleissopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetaan erityisesti:

a) Baijerin hallituksen ja Itävallan liittohallituksen välillä 16 päivänä lokakuuta 1950 tehtyä sopimusta Rissbachin, Dürrachtin ja Walchenin alueilta peräisin olevista päästöistä;

b) Itävallan tasavallan liittohallituksen ja Baijerin vapaavaltion hallituksen välillä 16 päivänä lokakuuta 1950 tehtyä yleissopimusta Österreichisch-Bayerische Kraftwerk Aktiengesellschaftista;

c) Saksan liittotasavallan, Baijerin vapaavaltion ja Itävallan tasavallan hallitusten välillä 13 päivänä helmikuuta 1952 tehtyä sopimusta Donaukraftwerk Jochenstein Grossaktiengesellschaftista;

d) Itävallan tasavallan liittohallituksen ja Baijerin vapaavaltion hallituksen välillä 14 päivänä elokuuta 1959 tehtyä sopimusta Salaachin vesivoiman käytöstä;

e) Itävallan liittohallituksen ja Saksan hallituksen välillä 26 päivänä tammikuuta 1923 käytyä Lechistä peräisin olevan veden johtamista Mainin alueelle koskevaa kirjeenvaihtoa, jonka uudelleen täytäntöönpano on vahvistettu tulevaksi voimaan 1 päivänä toukokuuta 1952.

2 Saksan liittotasavallan Wienin suurlähettiläs on antanut suullisella huomautuksella 1 päivänä helmikuuta 1971 Itävallan liittohallitukselle tiedoksi *Oberste Baubehörde*n, Baijerin sisäministeriön, tekemän Altmühlista ja Tonavasta peräisin olevan veden johtamista Regnitzin ja Mainin alueelle koskevan tutkimuksen, joka liittyy vuoden 1923 kirjeenvaihtoon (1 kohdan e alakohta). Sovittiin, että Tonavan alueen vesivarojen hallintayhteistyötä koskevan yleissopimuksen 3 artiklan 2 kohtaa sovelletaan tässä tutkimuksessa kuvatun hankkeen sellaisiin muutoksiin, joista saattaa aiheutua huomattavia kielteisiä vaikutuksia Itävallan alueella.

Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön

JULISTUS

toisaalta Saksan liittotasavallan ja Euroopan talousyhteisön ja toisaalta Itävallan tasavallan välisestä Tonavan alueen vesivarojenhallintayhteistyötä koskevasta yleissopimuksesta

Euroopan talousyhteisön nykyinen toimivalta yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla alueella perustuu tämän julistuksen liitteessä mainittuihin Euroopan talousyhteisön säädöksiin. Saksan liittotasavalta ja Euroopan talousyhteisö ilmoittavat yhdessä kirjallisesti diplomaattisin keinoin Itävallan tasavallalle kaikista tämän toimivallan muutoksista.

Regensburgissa 1 päivänä joulukuuta 1987.

Saksan liittotasavallan puolesta,

Euroopan talousyhteisön puolesta,

Liite

Euroopan yhteisöjen neuvoston toimenpiteet vesivarojen hallinnan alalla

1 Jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/440/ETY (EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 26).

2 Uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 76/160/ETY (EYVL N:o L 31, 5.2.1976, s. 1).

3 Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/464/ETY (EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23).

4 Yhteisön makeiden pintavesien laatua koskevasta yhteisestä tietojenvaihtomenettelystä 12 päivänä joulukuuta 1977 annettu neuvoston päätös 77/795/ETY (EYVL N:o L 334, 24.12.1977, s. 29).

5 Titaanidioksiditeollisuuden jätteistä 20 päivänä helmikuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/176/ETY (EYVL N:o L 54, 25.2.1978, s. 19).

6 Suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi 18 päivänä heinäkuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/659/ETY (EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 1).

7 Jäsenvaltioissa sovellettavista juomaveden valmistamiseen tarkoitetun pintaveden määritysmenetelmistä sekä näytteenotto-ja analysointitiheydestä 9 päivänä lokakuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/869/ETY (EYVL N:o L 271, 29.10.1979, s. 44).

8 Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/68/ETY (EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43).

9 Juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/778/ETY (EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11).

10 Kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/176/ETY (EYVL N:o L 81, 27.3.1982, s. 29).

11 Menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden vaikutuksen alaisena olevien ympäristöjen valvomiseksi ja tarkkailemiseksi 3 päivänä joulukuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/883/ETY (EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 1).

12 Kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/513/ETY (EYVL N:o L 291, 24.10.1983, s. 1).

13 Muiden alojen kuin kloorialkalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 8 päivänä maaliskuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/156/ETY (EYVL N:o L 74, 17.3.1984, s. 49).

14 Heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/491/ETY (EYVL N:o L 274, 17.10.1984, s. 11).

15 Direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/280/ETY (EYVL N:o L 181, 4.7.1986, s. 16).